

Pochválen buď Ježíš Kristus!

Milí přátelé!

Dnes si připomínáme sv. Klementa - papeže a mučedníka. S ním a jeho mocnou přímlovou připutovali naši otcové - svatí Cyril a Metoděj do naší země.

Nemalým dílem se zasloužil také o to, že v kostele P. Marie v Římě byla mateřská řeč našich předků uznána za hodnou liturgie a Písma Svatého. Děkujeme a zároveň prosíme - abychom v této době slovy a skutky předávali "dědictví otců" - poklad víry.

Ostatní poučení, povzbuzení a pozvánky jsou ve zpravodaji.

Pro dobré prožití adventu Vám preposílám otázky, které poslali z Katechetického centra v Brně - nejen pro děti:

1. týden - Jak využívám čas, který mám?
2. týden - Je něco, co bych měl změnit, aby Pán ke mně mohl přijít?
3. týden - Pán Ježíš šířil radost. Šířím radost také já?
4. týden - Jaký úkol má Pán Bůh pro mne? Chci to, co chce Bůh?

K milostiplnému advetu Vám žehná - jáhen Ladislav

Nový Jeruzalém č. 12/2016

Zpravodaj pro 204. prosebnou mariánskou pouť,
která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Olešnici v úterý 13. prosince 2016 v 17 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Budišově.

V pondělí 14. listopadu přijelo a přišlo na pouť NJ do Budišova čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 300 poutníků. Svátost smíření udělovalo 7 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Marka Husáka na pouti NJ v Budišově:

Dnešní liturgie nám přináší napínavý příběh o uzdravení slepého.

(Lk 18,35-43: Když se Ježíš blížil k Jerichu, seděl u cesty jeden slepec a žebral. Slyšel, že jde kolem zástup, a ptal se, co to znamená. Pověděli mu, že tudy prochází Ježíš Nazaretský. Tu zvolal: "Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou!" Ti, kteří šli napřed, ho okřikovali, aby mlčel. On však ještě víc křičel: "Synu Davidův, smiluj se nade mnou!" Ježíš se zastavil a poručil, aby ho k němu přivedli. Když se přiblížil, zeptal se ho: "Co chceš, abych pro tebe udělal?" Odpověděl: "Pane, ať vidím!" Ježíš mu řekl: "Prohlédni! Tvá víra tě uzdravila." Ihned začal vidět; velebil Boha a šel za ním. A všechen lid, který to viděl, vzdal Bohu chválu.)

Pojďme se na něj podívat blíže a nechme se vtáhnout do jeho dějství.

Slepec a žebřák, který žije z darů lidí jednoho dne slyší něco neobvyklého. Normálně tudy prochází pár lidí. Dnes je ale slyšet velký lomoz. Křik a výskot dětí; recitace žalmů dospělých lidí. Kdo to je? Co to znamená? Žebřák se zvedá. Musí se někoho zeptat. Nenechá si ujít tuto příležitost získat mimořádně velkou almužnu od jistě dobrých a štědrých lidí! Semknutý zástup lidí si jej ale nevšímá. Musí se tedy přičinit sám: „Hej! Co jste zač?“ zastavuje nejbližší procházející. Dozvídá se, že tudy jde **Ježíš**. Ježíš? To jméno jsem už slyšel... Ano, je to ten podivuhodný člověk, syn Marie, který prochází našim krajem a dělá mnoho zázraků. Tento

zástup, který jej doprovází tvoří z velké části ti, které uzdravil; některým vrátil zrak, jiným sluch, další mohou znovu chodit. Z některých dokonce vyhnal zlé duchy!

*To znamená, že také mně může pomoci. Takovou příležitost si nenechám ujít. Co je to získat almužnu, proti tomu získat znovu **zdraví**. „Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Lidé ze zástupu jej však okřiknou: „Nedělej takový rámus. Nevidíš, že se modlíme?“ Nenechal se však obdyt a křičí ještě víc. Tentokrát se Ježíš zastavuje a nechává si ho zavolat. Jako kdyby dříve neslyšel, co žebřák volal, ptá se ho Ježíš: „**Co chceš**, abych pro tebe udělal?“ „Ať vidím!“ „Prohlédni! Tvá víra tě uzdravila.“*

V každém z nás se může skrývat trochu duchovní slepoty. A protože ztrácíme naději, že s tím můžeme něco udělat, přestáváme hledat pomoc. Začali jsme řešit důsledky. Podobně jako slepec sedíme u cesty a žebřáme. Ale neodstranili jsme příčinu, naši hlavní bariéru, která nám brání uvidět Boha. Jak znovu získat víru? Jak ji dobře předat dalším generacím, své rodině, dětem, vnukům, aby se i oni z ní mohli radovat? Je to Ježíš, který prochází kolem a ptá se nás: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ Co mu na to odpovíme? Umíme odpovědět z celého srdce? Vychází naše prosba z našeho opravdového přání? Umíme pojmenovat náš problém? Ježíš nám s ním pomůže. On může všechno.

*Uzdravený slepec propukl v jásot, velebil Boha. A připojil se k zástupu, který doprovázel Ježíše. Takového společenství uzdravených, kteří jdou za Ježíšem, nazýváme církev. **Církev** svolává své děti, aby si mohly navzájem pomáhat ve víře. Máme společnou maminku, **Pannu Marii**. Ona nikdy nemusela být za života duchovně uzdravována. Lépe řečeno: pro Kristovy zásluhy byla uzdravena jednou provždy, ještě před početím, aby tak byla uchráněna lidských slabostí. Proto nám může pomáhat, protože jasně vidí, co ještě potřebujeme na naší cestě. A také nám to dává. Co je ještě potřeba posílit, co uzdravit, čemu se vyhnout. **Svěřme se s důvěrou do jejího vedení, nechme se společně dovést za jejím synem Ježíšem.***

Pro zaplacení autobusů a nutné režie zůstalo **1 183 Kč**, které jsme poslali Mamre – diecéznímu centru mládeže. Pán Bůh zaplat' všem dárcům. Poděkování patří také místnímu faráři otci Jiřímu Polachovi a všem farníkům z Budišova, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení a rozhovor s P. Janem Hodovským, farářem v Cetkovicích a Viskách, hlavním celebrantem poutě NJ v Olešnici:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště

Na tento svět jsem přišel v říjnu revolučního roku 1948 jako čtvrtý ze šesti sourozenců. Naprosto jsem netušil, co tento rok přinese lidem a jak mnoho trápení mnoha lidem přinese. Klidně jsem si prožíval krásné dětství v katolickém rodinném prostředí v Dolních Kounicích u Ivančic u Brna. Ještě než jsem začal chodit do školy, už jsem se staršími bratry začal ministrovat. Víra se stávala podstatnou součástí mého života. Společná modlitba v rodině, nedělní mše svatá, ministrování i ve všední dny, zachovávaní prvních pátků, to vše vytvářelo základ pro budoucí povolání. Velkým přítelem a oporou celé rodině byl P. Josef Dyčka, který pochází z boskovické farnosti a na boskovickém hřbitově očekává den vzkříšení. Často jsem přicházel do kostela jako první a v tichu pročítal perikopy (lekcionář). Zvláště listy apoštola Pavla, Skutky apoštolů i evangelia.

Dva nejstarší sourozenci se ještě dostali na střední školu, starší bratr už musel do učení, „protože rodinná výchova nezaručovala, že z něj vyroste platný člen socialistické společnosti“ - citát z posudku po dokončení základní školy. Také já jsem se začal učit a vyučil se nástrojařem. Při předávání výučního listu přišel mezi nás nějaký pán a nabízel přihlášky na večerní studium gymnázia na Lerchově ulici v Brně (dnes je tam církevní škola). Víceméně z legrace jsme se tam ještě s jedním spolužákem přihlásili. V září nás do třech tříd prvního ročníku nastoupilo asi 120. Po třech letech studia při zaměstnání nás maturovalo asi třicet, takže moc velká legrace to nebyla. I když mně v té době občas napadlo stát se knězem, ve skutečnosti jsem s tím nepočítal a přihlásil se na strojný průmyslovku v Brně. Teprve tam jsem se rozhodl (i když jaksí nerad) přihlásit se do semináře. Navíc jsem dostal z Místního národního výboru velmi „negativní“ posudek - „...nedoporučujeme ke studiu na teologické fakultě, neboť on i celá jeho rodina jsou

hluboce nábožensky založení“. Přesto jsem byl přijat hned na poprvé. Hledat nějaký jasný impuls k povolání ani moc nejde. Prostě mě Bůh povolal a udělal všechno, aby mě tam (trochu i proti mé vůli) dostal.

Studia jsem dokončil a v roce 1977 jsem v Brně přijal kněžské svěcení. Po dvou letech kaplanského působení v Židlochovicích jsem si při opravách kostela téměř uřízl na cirkulárce levou ruku v zápěstí. V následujících měsících jsem poznával, jak mnoho lidí o mně ví a za mě se modlí. Také jsem si uvědomil jak je Bůh štědrý a každému dává mnohem víc než potřebuje. (Mně na příklad stačí jen jedna ruka.) To všechno bylo pro mě velkým povzbuzením.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?

Za velmi důležité považuji být lidem nablízku, povzbudit je, podpořit radou, modlitbou, příkladem. Ta levá ruka mně dává možnost být lidem blíž.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky na pouti NJ v Olešnici? To všechno mně vede k záměru věnovat dnešní sbírku nemocným, trpícím, starým a jejich pomocníkům a ošetřovatelům.

Co je pro rodiny podstatné co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?

V rodinách naší doby je velký zmatek, neznalost a nedostatek víry. To vše působí, že v mnoha rodinách nejsou schopni předávat víru. Přesto Boží milosrdenství i v takovém prostředí povolává mladé lidi k víře. Mám velkou radost, že i v mých farnostech je několik takových příkladů.

Po dušičkách aneb zamýšlení nejen hřbitovů

Ve všech lidských kulturách najdeme stopy po úctě k mrtvým, protože všichni počítali s tím, že u lidí **smrtí život nekončí** a vyjadřovali to právě pohřebními obřady. I my kněží jsme spojování s posledními věcmi člověka. A katolické pohřby chceme dělat hezky český, jak se (nejen) na Moravě **sluší a patří**. Z filmů **sice víme**, že v Americe se na pohřbu sejdou lidé a někdo tam vypráví, co všechno zemřelý dělal, a všem ukazuje jeho golfovou hůl a podobné souveniry.

Z naší totalitní minulosti si vzpomeneme, že v některých okresech dělali vše proto, aby snížili procento církevních pohřbů. Když se jim to nedařilo, aspoň přikázali, že **i na církevním pohřbu musí mluvit občanský řečník**. Sám jsem zažil, že při pohřbu mladého člověka si řečník z národního podniku, kde pracoval, vzal slovo jako poslední a přímo tam vyhlášoval: **Život končí smrtí a basta. Nic pak není**. To měl být poslední dojem, který si pozůstalí a přátelé měli odnášet domů. Po jeho slovech jsem se odvážil začít modlitbu **Věřím v Boha**. Lidé pochopili a svou víru přímo vyznávali, úplně jsem cítil, s jakou silou a vroucností říkali v závěru: **Věřím v těla vzkříšení a život věčný**.

Dnes se **musíme varovat obou krajností**: amerických zvyků i sovětských osnov. Podle nich se všichni zabývají **jen pozemským životem zemřelého**. Ten však už patří minulosti. Nikdo z nebožtíků už nepůjde s pejskem na procházku, už nebude hrát golf. **Z Bible však víme, že nám Bůh připravil budoucnost u sebe v nebi**. Ta se má připomenout na každém pohřbu v kostele anebo i v obřadní síni, pokud tam pozvou služebníka Božího.

Proto se lidé za zemřelého **vždycky modlili**. Prosili, aby dosáhl světla věčného v nebi. **Poprvé** se takto pomodlili, když zazněl umíráček, **pak se v předvečer pohřbu sešli doma u rakve**. To dneska už nejde udělat přesně jako dříve, ale k modlitbě bychom se sejít mohli. Je trochu škoda, že takzvaně nejsou lidi, kteří by se pomodlili aspoň v kostele před pohřbem. **Znám však obce, kde přijdou zpěvačky a střídají se s lidmi - jeden desátek růžence a jedna píseň z kúru**. Možná by u nás také šlo domluvit se na něčem podobném s kapelou.

Pro církevní pohřební obřady je daná osnova, kde je jasně řečeno, co být má, co být může a co se nesmí. Z kazatelny nebo od pultíku se smí číst jen z Bible a dělat pouze její výklad. Hlavní je vždy evangelium, z kterého vyplývá že i my máme žít s Pánem Ježíšem v nebi. Moc podrobností nám o tom Bible neříká, ale to co tam čteme a to, co Pán Ježíš svým vzkříšením dokázal, nám může stačit. Bylo by asi špatné neříkat nic o zemřelém(m), proto je nejlepším řešením, když se **stručně nastíní jeho životopis předem, abychom si uvědomili, za co jemu i Bohu děkujeme**. Protože však má každý svůj úhel pohledu, snažím se, abych **nehodnotil, ani nevynášel ani neodmítal**, pouze řekl jasné věci - datum a místo narození, příbuzenské vztahy, kdy a kde byla svatba a podobně. **Život i události se dají hodnotit rozdílným způsobem, jinak se totiž dívají na vášnivého rybáře jeho kolegové a jinak jeho**

žena či děti, pokud zrovna tomuto koníčku nepodlehly. K pohřbu patří i **veřejné poděkování a rozloučení**. Jménem rodiny to udělá sám kněz, i když v totalitě na to v podnicích měli vyčleněné zvláštní pracovníky. Ptal jsem se našich lidí, kteří žijí v Bavorsku, zda se tam také při pohřbech mluví někdo jiný než kněz. Řekli mi, že na každém, ale **až na hřbitově a vždycky v uniformě spolku**, v kterém byl i zemřelý. Nikdy tento řečník nemluví v posvátném prostoru chrámu Páně, to je místo na modlitby a hlásání Slova Božího. **Je totiž dobré pěkně rozlišit církev a vlast, farnost a obec, duši a tělo, posvátné a světské, lidskou minulost a budoucnost, kterou i zemřelým nabízí Bůh**. Jan Peňáz

Doplnění: 25.10. 2016 byla ve Vatikánu zveřejněna nová instrukce **o pohřbívání zemřelých a uchovávání popela v případě pohřbu žehem**. Církev se jasně vyjádřila k čim dál častějšímu spalování těl zemřelých a uchovávání popela např. v domácnostech nebo jeho rozptylování ve volné přírodě. **„Církev velmi doporučuje zachovat zbožný zvyk pohřbívání těl zemřelých do země; nezakazuje však pohřeb žehem, pokud nebyl zvolen z důvodů odporujících křesťanské nauce.....Pokud se tedy z oprávněných důvodů přistoupí ke kremaci mrtvého těla, popel věřících má být zpravidla uchováván na posvátném místě, tedy na hřbitově, v kostele anebo prostranství vyhrazeném k tomuto účelu. Uchovávání urny v soukromých obydlích není povoleno.....Zejména je však nutné poznamenat, že zemřelí věřící jsou součástí církve, předmětem vzpomínky a modlitby živých, a proto je dobře, aby církev jejich ostatky přijala a uctivě uchovávala na místech již po staletí žehnaných za tímto účelem. Tak nebudou zemřelí ochuzeni o modlitbu dalších příbuzných a celého křesťanského společenství.“**

Pozvánky

Adventní duchovní obnova Orel – župa Metodějova a jednota Bystřice n/Pernšt. Vás srdečně zvou na adventní duchovní obnovu, kterou povede duchovní rádce župy jáhen Ladislav Kinc v **Bystřici n/ Pernšt. v sobotu 10. prosince 2016**. Začíná sv. růžencem v 7,05, **mší svatou v 7,40** v kostele sv. Vavřince a potom bude od **9 hodin pokračovat v orlovně do odpoledních hodin**. Písmo svaté s sebou.

FATYM zve na faru do Prosiměřic na duchovní obnovy exercičního typu v roce 2017.

Začíná se vždy ve čtvrtek v 18:00, zakončení v neděli ve 14:00.S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně. Cena: 300 Kč (vzhledem k skutečným nákladům budeme vděční i za případné dary navíc). Přihlášky: ŘKF Náměstí 20, 671 03 Vranov n/D, e-mail marek@fatym.com, telefon 515 296 384. **Nabízíme: 26. – 29. 1. – Soluňáci – P. Marek Dunda – Tah na cíl; 2. – 5. 2. – muži – jáhen Ladislav Kinc – list Efezským: MILOST; 9. - 12. 2. – Marianky malé – P. Marek Dunda – S radostí; 16. – 19. 2. – Marianky střední – P. Marek Dunda – Bohu díky; 23. – 26. 2. – Marianky dospělé – P. Marek Dunda – Ve světlé víry; 2. – 5. 3. – ženy – P. Milan Plíšek – Hovory o víře; 9. – 12. 3. – ženy – jáhen Ladislav Kinc – list Efezským: MILOST; 23. – 26. 3. – maminky Marianek a Soluňáků – P.Marek Dunda – S Marií**

Plán poutí na rok 2017: 8. 5. poutní výlet rodin s dětmi - Přibyslavice
28. – 30. 7. – Západní Čechy I. – blahoslavený Hrozna
(800. výročí smrti)

21. – 26. 8. - XVII. pěší pout' na Velehrad

9. 9. – XIV. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka

Děkuji všem (několika málo), kteří odpověděli na můj dotaz ohledně poutního výletu rodin s dětmi – 8. 5. Výsledek je výše. Prosím o další radu – kam odpoledne v okolí Přibyslavi. jL

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2017 a výhled na 2018:

2017	12. duben	Měřín	13. únor	Lysice	16. březen	Křižanov
			15. květen	Nové Veselí	12. červen	Jimramov
			13. červenec	Oslavice	14. srpen	Olešná
					18. září	Radostín

2018	12. říjen	Bystře	13. listopad	Trpín	13. prosinec	Olešnice
	leden	Velké Meziříčí	únor	Rad. Svratka	březen	Křižanov
	duben	Měříň	květen	Bohdalov	červen	
	červenec	Oslavice	srpen	Olešná	září	Pavlov
	říjen		listopad	Jámy	prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 205. pout' NJ – ve čtvrtek 12. ledna 2017 v 17 hodin do Velkého Meziříčí – hlavní celebrant – P. Mgr. Pavel Kafka, biskupský delegát pro materiální zajištění pastorační a kněžské v brněnské diecézi a kooperátor kostela sv. Maří Magdalény v Brně

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 12. 2016. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť), kinc@dieceze.cz

Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: [www. rovecne.farnost.cz](http://www.rovecne.farnost.cz).